

som en Løsning, der vel i sig selv kan siges paa en vis Maade at have overstøjet Forventningerne fra nogle Sider, medens andre have følt sig temmelig stussede. Jeg kan ikke sige andet om Skatten, end at jeg ser paa dens finansielle Resultater som paa Skatten i dens Helhed saaledes, at der har fundet — og det kan jo faktisk bevises — en Nedgang Sted i Forbruget af Ol, efter at Staten er paalagt. Der har fundet en Nedgang Sted, som man kan beregne til mellem 15 og 16 Procent. Det vil med andre Ord sige, at medens der tidligere aarlig blev nydt eller produceret og afsat her i Landet omtrent 600,000 Tdr. Ol, saa er Forbruget for Djebliffet nede paa omtrent 520 à 530,000 Tdr. Samtidig med, at denne Tilbagegang i Olforbruget har fundet Sted, er Konsumen af Brændevin stegen med 15 pCt. Jeg maa naturligvis indrømme, hvad der er blevet sagt her, at der har fundet en temporær Afstagen Sted i Forbruget af Brændevin, nemlig i de sidste Maaneder, og som Folge deraf ogsaa en Nedgang i Brændevinsskatteindtægten; men denne Nedgang kan være aldeles tilfældig, og naar man ser paa Aarene som en Helhed, saa er der en uafbrudt Stigen i Brændevinforbruget. Jeg kan saaledes oplyse, at der i Aaret 1892—93 blev produceret over 16,340,000 Potter, medens der i sidste Finansaar blev produceret over 17 Mill. Potter Brændevin svarende til 100 pCt. Alkohol-Styrke. Det er altsaa en Fremgang af 6—700,000 Potter. Ligeledes er der af Spiritus i sidste Finansaar indført 119,000 Potter mere end i det foregaaende Finansaar. Jeg tillader mig altsaa at gentage, at jeg snarest anser Tilbagegangen for at være tilfældig og aldeles temporær. Jeg vil i Forbindelse hermed oplyse, at naar man sammenholder Skatten med det, som den jo skulde ækvivalere, altsaa Sufferetolden og Tolden af Stenolie, saa har der, naar man sammenholder Finansaaet 1890, der var det Aar, som gik forud for den nu Forandring, med Aaret 1893, paa Sufferetolden været en Tilbagegang i Toldafgiften af 3,854,000 Kr., og med Hensyn til Stenolie har der i samme Periode — 1890 sammenholdt med 1893 — været en Tilbagegang af 766,000 Kr., saaledes at Tilbagegangen paa disse to Toldpositioner tilsammen udgør 4,620,000 Kr., medens Skatten i samme Finansaar 1893—94 kun indbragte 3,735,000 Kr., saaledes at der foreligger et Tab — hvis man vil kalde det saaledes — af 884,000 Kr. paa disse to Positioner for disse to Aar sammenholdt med hinanden. Jeg vil ikke betegne denne

Tilbagegang som mere, end hvad den er, thi den var i visse Maader forudsat og forudset. Den Omstændighed, at der overhovedet er — og det er der — en stærk Stigning af Sufferetolden og Stenoljetolden til Stede ved den større Indførsel og det større Forbrug, henviser ogsaa til et glædeligt Faktum, saa man kan sige, at i mange Maader have de Forandringer, som da lykkelig blev gennemførte, vist sig svarende til Hensigten. Jeg skal altsaa heller ikke lægge Bøgt paa, at der med Hensyn til Skatten ligesom med Hensyn til Brændevinsskatten kan paabises øjeblikkelig Tilbagegang; saaledes er der paa Skatten i August Maaned d. A. en Tilbagegang i Afgiften af 30,000 Kr., men denne Tilbagegang opvejes med Fremgang i de øvrige Maaneder af Finansaaet, og jeg tror, at man i det hele taget kan betegne disse Svingninger som mere tilfældige. Den Slutning, jeg kommer til ved Sammenholdelse af disse forskellige Fakta, er dog den, at man i særlig Grad er henvisst, som jeg før tillod mig at paastaa, til at udvise Forsigtighed med Hensyn til de forskellige Kalkuler, man vil opstille paa Indtægtsiden af Finansloven, og at man er henvisst til Forsigtighed med Hensyn til de Udgifter, som man tror at kunne afholde i Forventning om større Indtægter, end der absolut er budgetteret. — Der er fra anden Side, fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) henvisst til, at man netop, hvad specielt Skatten angaar, burde tage under særlig Overvejelse, om det da var rigtig at gaa til den ved Lov vedtagne Forhøjelse fra de 7 Kroner til de 10 Kroner, som jo skulde indtræde fra den 1ste Oktober 1895. De Udviklinger og Argumenter, det ærede Medlem førte frem, vil jeg ikke i deres fulde Udstrækning godkende, men jeg finder med det ærede Medlem, at der kan være overordentlig god Ansag til at tage disse Forhold under nøje Overvejelse, og muligvis vil man da kunne komme til andre Løsninger af Spørgsmaalet. Det ærede Medlem henpegede ikke til den Løsning, at man kunde tage sit Ækvivalent ved Beskatning af Alkoholen, thi dette var jo en Udvej, men det ærede Medlem henpegede paa, at man kunde noget nedsætte de 3 Kr. Jeg tror egentlig ikke, at dette vilde være den for Bryggerne heldigste Løsning, og de ere dog ogsaa en Faktor i Staten. Jeg tror, at man derved vilde til en vis Grad umuliggøre et Paalæg paa Detailudsalget af Ollet. Man vilde ganske vist imødekomme Konsumenterne, hvis der kun blev paalagt en mindre i Stebet for den fulde forøgede Beskatning. Jeg skal imidlertid henstille, at man i